

Már elmégyek az örömbé

„Miklós deák dolga”, 1550 tájáról

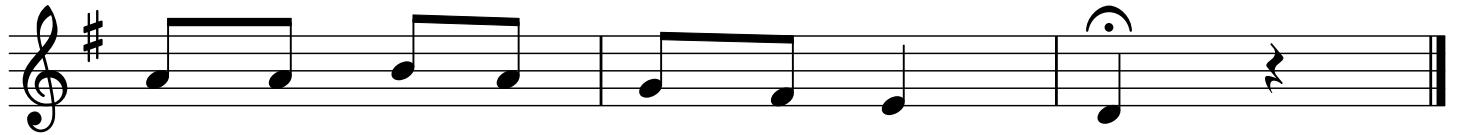
Debrecen, 1781

1. Már el - mé - gyek az ö - röm - be,

Pa - ra - di - csom - nak ker - té - be,

Lé - szek Is - ten - nek ked - vé - be:

2. Immáron bételjesedék, Mit éltemben sokszor hallék: Hogy még halálnak fizetnék.

3. Keresztyén hitnek jutalmát, Már elvészem diadalmát: Az életnek koronáját.

4. Lelkem Ábrahám keblében, Testem is nyugszik a földben, De vagyok oly reménységben:

5. Onnét hogy még feltámadok, Krisztus Jézussal vígadok; Azért lelkenek így szólok:

6. Siess a boldog városba, Aholott bé vagyok írva: A mennyeknek országába.

7. Drága szép lakó városunk, Hol Istennel együtt lakunk; Krisztus is örökös társunk.

8. E városnak boldogságát, Tündöklését, gazdagságát, Szent Írás mondja mivoltát.

9. Abban, úgymond, nem szükséges Napfény, s hold nem kellemetes: Isten benne fényesség.

10. Keserűség, sem irigység, Nincs ott sántaság, betegség, Nincsen ott nyomorult vénség.

11. De mindnyájan feltámadván, Lészünk erős állapotban Krisztus ítéleti után.

12. Ott nincs továbbá kevélység, Nem uralkodik az éhség: Szeretet lesz az elégség.

13. Lészünk hívek egy seregben, Mind egyenlő dicsőségben, Szent Pál mondja levelében.

14. Gerjedez együtt szerelmünk, Istenünkhöz tiszteletünk; Arról el nem feledkezünk.

15. Az angyalok, pátriárkák, Apostolok és próféták: Megismernek atyánk s anyánk.

16. De még nagyobbnak mondatik, Hogy Isten velünk lakozik, Kinek dicsőség adassék!